

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 24CoP/66/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7124204527
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Har Tzvi
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:7124204527.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Elišky Har Tzvi a členov senátu JUDr. Ingrid Radomskej a JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej, v právnej veci oprávneného z výživného: X. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XX, O., proti povinnému z platenia výživného: G.. D. X., P., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX, O., právne zastúpený: Líška & Partners s.r.o., Brezová 10, Košice, v konaní o návrhu na zvýšenie výživného, o odvolaní povinného z platenia výživného proti rozsudku Mestského súdu Košice č. k. 12P/33/2024-186 zo dňa 03.12.2024, takto

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok s upresnením, že povinný z výživného je povinný platiť bežné výživné ako aj dlžné výživné k rukám oprávneného z výživného.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Predmetom konania je návrh na zvýšenie výživného, ktoré za oprávneného z výživného v čase jeho maloletosti podala jeho matka zo sumy 300 eur na sumu 430 eur. Oprávnený z výživného, ktorý v konaní dovŕšil plnoletosť sa k návrhu matky na zvýšenie výživného pripojil.

2. Mestský súd Košice ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.: „I. Zvyšuje výživné zo strany otca na maloleté dieťa: X. X., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 300 € mesačne na sumu 350 € mesačne od 04.03.2024 do budúca, ktoré je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

II. Dlžné výživné zo strany otca na maloleté dieťa: X. X., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 04.03.2024 do 30.11.2024 vo výške 445,08 € je otec povinný uhradiť k rukám matky v mesačných splátkach v sume 75 € spolu s bežným výživným od právoplatnosti tohto rozsudku pod následkami straty výhody splátok v prípade omeškania s čo i len jednou splátkou.

III. Týmto mení rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 22P/70/2012 zo dňa 09.11.2012 v časti vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu.

IV. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania..“

3. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Košice I., sp. zn.22P/70/2012 zo dňa 09.11.2012 bolo okrem iného manželstvo účastníkov konania rozvedené, maloleté dieťa bolo zverené do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na jeho výživu výživným v sume 300 € mesačne. Súd po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, že došlo k zmene pomerov na strane všetkých účastníkov konania. U maloletého dieťaťa nastala zmena pomerov,

a to už aj len samotným plynutím času, nakoľko posledná úprava vyživovacej povinnosti otca bola dňa 09.11.2012. Maloletý X. mal v čase posledného rozhodnutia súdu (rok XXXX) X rokov a navštevoval materskú školu, pričom v čase súdneho konania bol maloletý študentom 2. ročníka strednej školy a mal XX rokov. Maloletý je osobou blížiacou sa veku dospelosti, ktorá má aj z toho dôvodu zvýšené výdavky na život, oproti obdobiu, kedy sa maloletý pripravoval na nástup na povinnú školskú dochádzku. Maloletý má finančne náročnú záľubu v hraní hokeja, v ktorej ho podľa názoru súdu obaja rodičia podporujú podľa svojich možností. Zvýšený energetický výdaj maloletého spojený s jeho rastom a hraním hokeja sa odzrkadľuje aj vo zvýšených výdavkoch na stravu. Vykonané dokazovanie preukázalo, že nastala zmena pomerov aj na strane matky, a to z dôvodu nárastu jej mesačného príjmu zo sumy 800 € na priemernú sumu 1.100 €. Zmena pomerov nastala aj na strane otca, a to v dôsledku narodenia ďalších dvoch maloletých detí. V predchádzajúcom konaní (22P/70/2012) súd zistil výšku príjmu otca v sume 5.000 €, pričom v súčasnom súdnom konaní súd zistil priemernú mesačnú výšku príjmu otca na sumu 41 € (č.l. 109) - bez príjmu plynúceho za sprostredkovanie poistenia, ktorá otec vykonáva od 01.08.2024 spolu v sume 1.480,29 € (za 3 mesiace - 08/2024 až 10/2024). Otec je jedným z dvoch spoločníkov a konateľom spoločnosti L. spoločnosť s ručením obmedzeným, obchodná spoločnosť je dlhodobo v strate (<https://www.finstat.sk/31726518>). Súd mal za preukázané, že otec sa síce dlhodobo snaží zamestnať na pracovnej pozícii, ktorá by odzrkadľovala jeho pracovné skúsenosti, avšak bezúspešne. Zo spisu vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 12P/110/2021 súd zistil, že z dôvodu skončenia pracovného pomeru v spoločnosti J.. bola otcovi vyplatená suma vo výške vymeriavacieho základu 63.272,33 € za obdobie 3/2020. Otec v roku 2021 predal nehnuteľnosti uvedené na liste vlastníctva XXXXX za kúpnu cenu 118 000 €, z tejto sumy vyplatil zostatok hypotekárneho úveru. Otec v roku 2016 uzatvoril kúpnu zmluvu týkajúcu sa nehnuteľností v katastrálnom území Q. X. a obdržal kúpnu cenu 35 000 €. Otec už v čase konania vedenom na Okresnom súde Košice I. o zníženie výživného uviedol, že financuje potreby svoje ako aj svojej rodiny z úspor. Na pojednávaní konanom dňa 10.05.2022 otec uviedol, že má príjem len 50 € brutto a výšku svojich úspor 57 000 €. Otec na pojednávaní konanom dňa 14.07.2022 uviedol zmenu vo výške úspor a teda sumu 43 000 €, tento rozdiel zdôvodnil tak, že finančné prostriedky použil na rekonštrukciu bytu, ktorý je vo vlastníctve jeho manželky. Súd preto po vykonanom dokazovaní neuveril tvrdeniu otca, že sa z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov nachádza vo finančnej tiesni, lebo v prípade, ak by bol otec skutočne a v podstatne zhoršenej finančnej situácii, tak by sa otec zamestnal a na pracovnej pozícii aspoň s mesačnou odmenu vo výške minimálnej mzdy a takto by si zabezpečil dodatočný zdroj svojich príjmov a nemusel by žiť len zo svojich úspor. Podľa názoru súdu je nelogické, že otec na jednej strane argumentuje zhoršením životnej úrovne (znížením príjmov, pribudnutím 2 vyživovacích povinností) ale zároveň použil zo svojich úspor sumu 55.630,27 € na rekonštrukciu bytu, v ktorom nemá žiadnu majetkovú účasť. Na základe vyššie uvedených skutočností súd rozhodol o zvýšení výživného odo dňa podania návrhu zo sumy 300 € na sumu 350 € do budúcnosti. Súd zaviazal otca na úhradu dlžného výživného prostredníctvom pravidelných mesačných splátok a pre prípad omeškania pod hrozbou straty výhody splátok nakoľko sa to súdu javilo ako spravodlivé, pričom plnenie dlžného výživného v splátkach neohrozuje zabezpečenie riadnej výživy maloletého.

4. Proti výrokom I. až III. rozsudku podal odvolanie povinný z výživného z dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d), f), h) CSP. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že návrh matky na zvýšenie výživného zamietne, prípadne rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti zruší a vráti mu vec na ďalšie konanie. V odvolaní ďalej uviedol, že má za to, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s určením výšky jeho potencionálneho príjmu, ako aj určením reálnych odôvodnených potrieb dieťaťa, ktoré odôvodňujú zvýšenie vyživovacej povinnosti. Podľa Metodiky pre výpočet výživného rodičov k deťom - tzv. tabuľkové výživné platí, že výživné na dieťa študujúce na strednej škole, t. j. vo veku XX rokov a pri počte celkovo troch vyživovacích povinností, by jeho vyživovacia povinnosť voči synovi mala byť vo výške 15% jeho čistého príjmu, respektíve jeho potencionálneho čistého príjmu. V zmysle uvedeného, zohľadňujúc súdom určenú výšku vyživovacej povinnosti v sume 350 € mesačne, by teda výška jeho čistého mesačného príjmu mala byť cca vo výške 2.333 €. Samotné konštatovanie súdu o tom, že došlo k zmene pomerov na strane maloletého syna, ešte samo o sebe neodôvodňuje zvýšenie vyživovacej povinnosti. V čase poslednej súdnej úpravy bol zamestnaný, nemal dve ďalšie vyživovacie povinnosti ako v súčasnosti a keďže maloletý syn mal len X rokov, jednalo sa v danom čase aj vzhľadom na odôvodnené potreby dieťaťa o nadštandardné výživné, ktoré niekoľkonásobne prevyšovalo jeho potreby. V tejto súvislosti poukazuje na to, že matkou tvrdené, avšak v značnej miere nijako nepreukázané náklady na maloletého syna majú byť vo výške bez mála 800 € mesačne čo nie je reálne. Otcove snahy o zabezpečovanie potrieb všetkých jeho detí sú absolútne, čo súdu aj náležitým spôsobom preukázalo.

5. Povinný z výživného vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/, g/ CSP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že odvolanie povinného z výživného nie je dôvodné.

7. Súd prvej inštancie v rozsudku uviedol skutkový stav, z ktorého vychádzal a z tohto skutkového stavu vychádza aj odvolací súd bez toho, aby tento skutkový stav opätovne uvádzal vo svojom rozhodnutí. Rovnako odvolací súd neopakuje právne závery, ktoré uviedol súd prvej inštancie v svojom rozhodnutí. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe „Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzujúcim rozsudkom vytvára ich organickú jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci, rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie“ (uznesenie NS SR sp. Zn. 5Obdo/98/2018 zo dňa 29.1.2020). „Odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok“ (ÚS SR vo veciach II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08).

8. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplní na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol, čo sa týka určenia výšky vyživovacej povinnosti povinného z výživného k oprávnenému z výživného. Odvolací súd sa s jeho rozhodnutím stotožňuje.

10. Povinný z výživného napáda správnosť záveru súdu o aplikácii princípu potenciality na jeho príjem. Súd tento záver odôvodnil v bode 26. napadnutého rozsudku. Odvolací súd vychádzajúc zo skutočného stavu zisteného súdom prvej inštancie dôvody pre aplikáciu § 75, ods. 1 Zákona o rodine na príjem povinného z výživného dopĺňa nasledovne: Povinnému z výživného bolo v 03/2020 vyplatené odstupné vo výške 63.272 Eur (44.761,81 po zaplatení odvodov www.platy.sk). Povinný predal v roku 2021 nehnuteľnosť za kúpnu cenu 118.000 Eur, z ktorej vyplatil zostatok hypotekárneho úveru vo výške 16.000 Eur. V roku 2016 predal nehnuteľnosť v obci Q. X. za kúpnu cenu 35.000 Eur. Prírastok majetku povinného od 03/2020 do času rozhodovania súdu o výživnom predstavuje sumu 146.762 Eur.

11. Pre určenie rozsahu zvýšeného výživného na dieťa odvolací súd ustálil potencionálny príjem otca vyjadrený ako reálny mesačný príjem, z čoho možno usudzovať, že ide o čistý príjem, ktorý môže dosahovať za splnenia podmienok podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine (po odpočítaní zálohy na daň z príjmov a odvody na poisťovne do Sociálnej poisťovne a zdravotnej poisťovne). Základné pravidlá pre určenie výšky výživného obsiahnuté v ust. § 75 Zákona o rodine sa vzťahujú na všetky druhy vyživovacích povinností a príspevkov, pričom je dlhoročnou zaužívanou praxou v súdnych konaniach stanoviť ich rozsah zo základu predstavujúceho čistý príjem (aj potencionálny) povinnej osoby. Zároveň možno konštatovať, že v prejednávanvej veci bolo splnené, že na základe uvedeného vymedzenia príjmu otca, súd bol schopný urobiť dostatočnú predstavu o jeho majetkových pomeroch. Dovolací súd nad rámec uvedeného dopĺňa, že princíp potenciality príjmov nevyžaduje detailné preukázanie všetkých príjmov povinného, pretože použitím tohto princípu súd podľa charakteru správania sa povinného vymedzuje fiktívny (prezumpovaný príjem), ktorý je následne základom pre určenie výživného na dieťa (Uznesenie NS SR zo dňa 29.05.2024, sp.zn. 7CdoR/13/2023)

12. Povinný z výživného za obdobie od 03/2020 do času rozhodovania súdu zvýšil svoj majetok v dôsledku výplaty odstupného a predaja nehnuteľnosti o 149.272 Eur (vychádzajúc z čistej výšky odstupného 44.762 Eur a kúpnej ceny za byt očistenej od výplaty zostatku hypotekárneho úveru 102.000 Eur). V prepočte na mesiac (03/2020 - 12/2024) výška potenciálneho príjmu povinného z výživného pre potreby určenia výživného podľa ust. § 75, ods. 1 Zákona o rodine tak predstavuje sumu 3.335 Eur.

13. Povinný z výživného namieta, že súd sa nevenoval ustáleniu výšky odôvodnených potrieb oprávneného z výživného. Súd v bode 24. napadnutého rozsudku sa zaoberal štruktúrou výdavkov oprávneného z výživného. Uzavrel, že na jeho strane sú výdavky zvýšené vzhľadom na športovanie, ktorému sa intenzívne venuje ako aj na jeho vysokokalorický energetický výdaj s tým spojený. Výdavky vyčíslené matkou (stravné 400 Eur, cestovné 12 Eur, výdavky na školu a pomôcky 70 Eur, záloha na stužkovú 50 Eur, voľnočasové aktivity 70 Eur, vreckové 30 Eur, mobil 25 Eur, kozmetika 10 Eur, ošatenie a obuv 80 Eur, lieky 5 Eur) považuje odvolací súd za odôvodnené, zodpovedajúce potrebám oprávneného z výživného s prihliadnutím na jeho športové aktivity a s tým súvisiace nároky na stravu. Samotný povinný z výživného svoje mesačné výdavky vyčísľil na sumu 1.280 Eur mesačne (čl.42). Odvolacia námietka otca týkajúca sa nedostatočného ustálenia odôvodnených potrieb oprávneného z výživného je nedôvodná.

14. Vychádzajúc z potenciálneho príjmu povinného z výživného 3.335 Eur, veku a oprávnených potrieb oprávneného z výživného s prihliadnutím na existenciu ďalších dvoch vyživovacích povinností povinného z výživného má odvolací súd v zhode so záverom súdu prvej inštancie za tom, že zvýšenie výživného na sumu 350 Eur zodpovedá zákonným kritériám pre určenie výživného (podľa tabuliek MS SR, na ktoré vo svojom odvolaní poukazuje povinný z výživného, výška výživného pre existenciu ďalších dvoch vyživovacích povinností predstavuje 15% príjmu, t.j. 500 Eur mesačne). V neposlednom rade odvolací súd dáva do pozornosti, že samotný povinný z výživného na pojednávaní konanom dňa 11.7.2024 súhlasil so zvýšením výživného na sumu 350 Eur mesačne (čl. 131).

15. Ani ďalšie odvolacie námietky nemali vplyv na správnosť záverov súdu prvej inštancie. Za daného stavu odvolací súd napadnutý rozsudok v jeho napadnutých častiach potvrdil postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP.

16. O trovách konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 52 CMP v spojení s ust. § 58 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. V preskúmvanej veci odvolací súd súčasne nezhliadol také okolnosti, ktoré by dôvodili priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov podľa § 55 CMP.

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).